

Český telekomunikační úřad

ODBOR PRO SEVEROČESKOU OBLAST

Mírové náměstí 3097/37, 400 01 Ústí nad Labem

TOTO ROZHODNUTÍ NABÝLO

PRÁVNÍ MOCI dne **22. 6. 2019** a je

VYKONATELNÉ dne **9. 7. 2019**

Český telekomunikační úřad

Odbor pro severočeskou oblast dne **16.7.2019**

Číslo jednací
ČTÚ-535/2019-635/V. vyř. - NiA

Ústí nad Labem
24.5.2019

Český telekomunikační úřad jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává toto

rozhodnutí:

I. Návrhu navrhovatele **CENTAQUIS LIMITED**, se sídlem **Stasinou & Boumpoulinas 3, 1060 Nicosia, Cyprus** (dále jen "navrhovatel"), právně zastoupen: **Mgr. Dittrich Michal, advokát, IČO 714 46 648**, se sídlem **Na Březince 930/6, Smíchov, 15000 Praha 5** (dále jen "advokát navrhovatele"), zn. RIO2856, se vyhovuje a odpůrce **JAN SURMAJ, nar. 10. 4. 1991, trvalým pobytem č. p. 40, 40761 Staré Křečany** (dále jen "odpůrce"), je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích povinen uhradit dlužné ceny za poskytnutou službu elektronických komunikací, v celkové výši 1 164,00 Kč a příslušenství, za smlouvu číslo 2374758, za

zúčtovací období od - do	ve výši (Kč)	příslušenství - úroky z prodlení (% p. a.)	příslušenství - úroky z prodlení od - do
1.1.2015 — 1.1.2015	297,00	8,05	26.1.2015 — do zaplacení
1.2.2015 — 28.2.2015	349,00	8,05	25.2.2015 — do zaplacení
1.3.2015 — 31.3.2015	100,00	8,05	18.3.2015 — do zaplacení
1.3.2015 — 31.3.2015	349,00	8,05	25.3.2015 — do zaplacení
1.4.2015 — 30.4.2015	69,00	8,05	25.4.2015 — do zaplacení

to vše do 3 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 4200392414/6800, pod variabilním symbolem 2374758.

II. Odpůrce je podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích povinen uhradit navrhovateli náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva ve výši 200,00 Kč za uhrazený správní poplatek, dále ve výši 1 164,00 Kč za právní zastoupení, a to vše do 3 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 4200385644/6800, pod variabilním symbolem 2374758.

Odůvodnění:

Dne 7. 1. 2019 bylo na návrh navrhovatele zahájeno správní řízení ve věci sporu o plnění povinnosti k peněžitému plnění za poskytnutou službu elektronických komunikací mezi navrhovatelem a odpůrcem.

Na podporu svých tvrzení, že odpůrce dluží navrhovateli částku v celkové výši 1 164,00 Kč a příslušenství, předložil navrhovatel správnímu orgánu podle § 52 správního řádu důkazy (doklady), kterými jsou:

- smlouva o poskytování veřejných služeb elektronických komunikací č. 2374758,
- specifikace služeb pro rezidentního zákazníka,
- předávací protokol,
- montážní list,
- daňové doklady – vyúčtování služeb,
- všeobecné podmínky společnosti RIO Media a.s.,
- ceník služeb společnosti RIO Media a.s.,
- smlouva o postoupení pohledávek,
- předžalobní upomínka a vyrozumění o postoupení pohledávky ze dne 13. 9. 2017,
- podací lístek,
- plná moc,
- osvědčení plátce DPH advokáta navrhovatele.

K tomuto řízení správní orgán uvádí, že ačkoliv je od 1. 1. 2014 účinný zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „NOZ“), podle přechodného ustanovení § 3028 odst. 3 ve spojení s § 3073 tohoto zákona se řídí práva a povinnosti, vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy, tj. podle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále také „SOZ“).

V návrhu a předložených důkazech je uvedeno, že poskytovatel služeb elektronických komunikací, společnost RIO Media a.s., IČO 28216733, se sídlem Kovanecká 30/2124, 19000 Praha 9 - Libeň (dále jen „poskytovatel služeb“), uzavřel s odpůrcem dne 9. 10. 2013 smlouvu o poskytování služeb elektronických komunikací č. 2374758, na dobu neurčitou, s minimálním závazkem na 24 měsíců (dále jen „Smlouva“).

Uzavření Smlouvy odpůrce potvrdil svým podpisem. Přípojka byla zřízena na adrese: Teplická 330/23, Děčín IV – Podmokly, 40502 Děčín, a to dne 22. 10. 2013, což navrhovatel doložil montážním listem, který odpůrce podepsal. Odpůrce si s navrhovatelem sjednal poskytování služby připojení k internetu s tarifem RIO Data Light - WL.

Odpůrce svým podpisem na Smlouvě potvrdil i seznámení se všeobecnými podmínkami a ceníkem. Podle Smlouvy a v souladu se všeobecnými podmínkami se poskytovatel služeb zavázal poskytovat odpůrci služby a ten se zavázal za poskytování těchto služeb řádně platit ceny stanovené v souladu s platnými ceníky. Odpůrce přestal hradit vyúčtování počínaje vyúčtováním ze dne 1. 1. 2015.

Pohledávka byla postoupena společnosti CENTAQUIS LIMITED na základě uzavřené smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 8. 3. 2017, a to poskytovatelem služeb společnosti RIO Media a.s.

Dopisem ze dne 13. 9. 2017 byl odpůrce navrhovatelem informován o postoupení pohledávky a zároveň byl vyzván k úhradě dlužné částky. Odpůrce na výzvu nereagoval a dlužnou částku neuhradil.

Správní orgán vyrozuměl účastníky tohoto řízení dopisem ze dne 18. 2. 2019 o tom, že ve shora uvedené věci bylo zahájeno správní řízení.

Správní orgán konstatuje, že pro doručování v tomto řízení se podle § 129 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích použijí ustanovení zvláštního zákona upravujícího postup soudu a účastníků v občanském soudním řízení, tj. zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) a jeho ustanovení § 45 až § 50l.

Zásilka s vyrozuměním o zahájení řízení byla odpůrci doručena dne 7. 3. 2019, prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, na adresu trvalého pobytu v souladu s § 46b písm. a) o. s. ř., způsobem podle § 50 odst. 2 o. s. ř. (vyvěšením na úřední desce Úřadu). Navrhovateli byla písemnost doručena dne 19. 2. 2019, do datové schránky v souladu s § 46 odst. 1 o. s. ř., způsobem podle § 47 odst. 1 o. s. ř.

Dopisem ze dne 26. 3. 2019 bylo oběma účastníkům řízení v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu správním orgánem umožněno seznámit se s podklady pro rozhodnutí.

Zásilka s výzvou k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí byla odpůrci doručena dne 8. 4. 2019, prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, na adresu trvalého pobytu v souladu s § 46b písm. a) o. s. ř., způsobem podle § 49 odst. 4 o. s. ř. (uplynutím 10 denní úložní doby). Navrhovateli byla písemnost doručena dne 26. 3. 2019, do datové schránky v souladu s § 46 odst. 1 o. s. ř., způsobem podle § 47 odst. 1 o. s. ř.

Ani jeden z účastníků řízení možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí nevyužil. Odpůrce se v průběhu správního řízení žádným způsobem k předmětu řízení nevyjádřil.

Správní orgán podle § 141 odst. 4 správního řádu ve sporném řízení vychází z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Správní orgán dále může vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Správní orgán konstatuje, že navrhovatel jednoznačně prokázal uzavření smluvního vztahu mezi poskytovatelem služeb (právním předchůdcem navrhovatele) a odpůrcem, když předložil dokument „Smlouva o poskytování veřejných služeb elektronických komunikací“, ze dne 9. 10. 2013, který obě smluvní strany podepsaly. Odpůrce žádným způsobem vznik smluvního vztahu nezpochybnil, a to ani v průběhu jeho trvání ani v průběhu správního řízení. Správní orgán je tedy toho názoru, že na základě předložených důkazů lze považovat vznik smluvního vztahu mezi navrhovatelem a odpůrcem za nesporný.

Zároveň je správní orgán toho názoru, že navrhovatel dostatečným způsobem prokázal porušení povinnosti odpůrce řádně a včas platit za poskytnutou službu, když předložil správnímu orgánu vystavená vyúčtování za poskytnuté služby elektronických komunikací, v celkové výši 1 064,00 Kč, po datu splatnosti a odpůrce úhradu předmětných vyúčtování žádným způsobem nedokladoval.

Správní orgán toho názoru, že navrhovatel prokázal také nárok na úhradu poplatku za 2. upomínku 3/2015, ve výši dle platného ceníku 100,00 Kč, vyúčtovaného ve faktuře č. 1000094213111503, neboť tato upomínka byla vystavena k vyúčtování neuhrazenému v termínu splatnosti (č. 1000082631511501), které je předmětem návrhu a obsahuje ceny za poskytnuté služby elektronických komunikací a správní orgán je kompetentní o nich rozhodnout.

Po přezkoumání důkazních prostředků dospěl správní orgán k závěru, že uvedený dluh specifikovaný v I. výroku tohoto rozhodnutí skutečně vznikl a odpovídá za něj, v souladu s § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, odpůrce. Vzhledem k tomu, že návrh byl podán důvodně a správní orgán považuje skutková zjištění za dostatečná, rozhodl tak, jak uvedl v I. výroku tohoto rozhodnutí.

Ohledně úroků z prodlení je nutno konstatovat, že prodlení odpůrce se řídí § 1970 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku a veřejných rejstříků právnických a fyzických osob.

Požadavek navrhovatele na zaplacení úroků z prodlení byl shledán opodstatněným, neboť výše úroků z prodlení nepřekračuje výši úroků stanovenou uvedenými právními předpisy.

V souladu s § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích uplatnil navrhovatel své právo na náhradu nákladů řízení.

Navrhovatel požadoval náhradu nákladů správního řízení za zaplacený správní poplatek ve výši 200,00 Kč.

Správní poplatek vyměřený podle sazebníku, příloha zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, položka 110 písmeno c), ve výši 200,00 Kč, byl navrhovatelem uhrazen dne 13. 2. 2019.

Dále pak navrhovatel uplatnil náklady právního zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a to v celkové výši 4 719,00 Kč včetně DPH. Z toho činí 3 630,00 Kč za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání návrhu na zahájení řízení, předžalobní upomínka — 3x 1 000,00 Kč + 3x 210,00 Kč DPH) a 1 089,00 Kč za náhradu hotových výdajů ve výši (3x 300,00 Kč + 3x 63,00 Kč DPH).

Správní orgán nejprve uvádí, že nepřiznává navrhovateli náhradu nákladů řízení za úkon předžalobní výzva k úhradě dluhu, ve výši 1 210,00 Kč (1 000,00 Kč + 210,00 Kč DPH), a paušální náhradu nákladů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, ve výši 363,00 Kč (300,00 Kč + 63,00 Kč DPH), neboť výzva k plnění předcházela podání návrhu na zahájení správního řízení, správní řád takový úkon před podáním návrhu nevyžaduje, tzn. nelze takový úkon považovat za úkon právní služby ve správním řízení.

Podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích přiznává správní orgán účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování či bránění práva v plné výši proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může být náhrada nákladů poměrně rozdělena, popřípadě rozhodnuto, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu být přiznána plná náhrada nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části.

Při svém rozhodování správní orgán vycházel mimo jiné i z důvodů uvedených v nálezech Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 988/12 a I. ÚS 3923/11, když se zabýval otázkou, zda je navrhovatelem požadovaná částka za právní zastoupení nákladem k účelnému uplatňování práva. Při této úvaze správní orgán analogicky použil některé zásady pro přiznání náhrady nákladů řízení uvedené ve výše zmíněných nálezech a dospěl k závěru, že v posuzovaném případě není možné automaticky postupovat podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů a přiznat navrhovateli náhradu nákladů za dva úkony právní služby a dva režijní paušály spolu s DPH.

V nálezu sp. zn. I. ÚS 988/12 ze dne 25. 7. 2012 se Ústavní soud zabýval výší přiznané náhrady nákladů řízení a vyslovil se tak, že výše náhrady má být v určitých případech snížena. V uvedeném nálezu Ústavní soud výslovně uvedl, že „... za účelně vynaložené náklady lze považovat takové náklady, které musela procesní strana nezbytně vynaložit, aby mohla řádně hájit své porušené nebo ohrožené subjektivní právo u soudu. Tomuto pravidlu však nelze přisuzovat absolutní, bezvýjimečnou povahu; mohou se vyskytovat i situace, za nichž náklady spojené se zastoupením advokátem nebude možno považovat za nezbytné k řádnému uplatňování nebo bránění práva u soudu.“.

Ve svém nálezu sp. zn. I. ÚS 3923/11 ze dne 29. 3. 2012 Ústavní soud konstatoval, že soudy i v řízení o peněžitém plnění do 10 000,00 Kč musí při rozhodování o náhradě nákladů řízení ctít zásadu úspěchu ve věci (§ 142 odst. 1 občanského soudního řádu). Jestliže byl žalobce ve sporu zcela úspěšný, má zpravidla právo na náhradu nákladů řízení. To však neznamená, že soud o jejich náhradě rozhodne "mechanicky". Naopak musí zvažovat, zda tu neexistují další rozhodující okolnosti mající podstatný vliv na přiznání či nepřiznání náhrady účelně vynaložených nákladů a jakého z možných způsobů jejího určení využije (viz § 151 odst. 2 část věty před středníkem občanského soudního řádu a z něj výjimku uvedenou v části věty za středníkem). V uvedeném nálezu Ústavní soud dále vyslovil, že zvolí-li obecné soudy při rozhodování o náhradě nákladů řízení výjimečný postup, pro nějž mají zákonnou oporu, při němž stále vycházejí ze zásady úspěchu ve věci, a použití zákonné výjimky též dostatečně odůvodní, pak jim nelze z hlediska ochrany ústavním pořádkem zaručených práv a svobod nic vytknout.

Ústavní soud v tomto nálezu zároveň uvedl, že v řízeních zahájených na základě tzv. formulářových žalob, jimiž žalobce žádá zaplacení bagatelního peněžitého plnění, které vyplývá z rovněž formulářově zpracované spotřebitelské smlouvy, přísluší advokátu žalobce v případě plného úspěchu ve sporu odměna ve výši nepřesahující jednonásobek vymáhané jistiny. Rozhodování o nákladech sporných řízení mimo rámec advokátního tarifu má být obvyklou praxí, a sice za splnění následujících podmínek, kterými jsou:

- jde o tzv. bagatelní věc;
- ke zpracování žaloby dochází tzv. formulářovým způsobem, takže se jedná v podstatě o administrativní úkon, nikoli o úkon právní služby;
- podstatou řízení je plnění ze spotřebitelské nebo obdobné smlouvy zpracované formulářovým způsobem, při jejímž sjednávání neměl dlužník reálnou možnost sjednat svá práva a povinnosti jinak než podle vůle poskytovatele (tzv. adhezní smlouvy – např. i smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací);
- právo na peněžní plnění vymáhá jiný než původní věřitel.

Uvedené podmínky přitom nemusejí být splněny kumulativně, tj. všechny současně, přesto se správní orgán domnívá, že v daném případě byly naplněny Ústavním soudem vyslovené podmínky přiznání snížené náhrady nákladů za právní zastoupení beze zbytku.

Hlavními kritérii vyplývajícími z judikatury Ústavního soudu vztahující se k otázce náhrady nákladů řízení jsou přiměřenost požadovaných nákladů řízení ve vztahu k výši jistiny, s tím související účelnost vynaložení těchto nákladů s ohledem na skutkovou a právní jednoduchost sporu a spotřebitelská povaha smlouvy, z níž vznikla pohledávka, která je předmětem řízení. Správní orgán tedy posuzoval projednávaný případ s ohledem na podmínky stanovené nálezem Ústavního soudu pro přiznání snížené náhrady nákladů na právní zastoupení.

Správní orgán konstatuje, že podmínka bagatelnosti sporu je v daném případě splněna, protože jistina činí 1 164,00 Kč, neboť bagatelním sporem je ve smyslu ustanovení § 202 odst. 2 občanského soudního řádu myšlen spor o peněžité plnění nepřevyšující 10 000,00 Kč, k příslušenství pohledávky se nepřihlíží. Zároveň správní orgán uvádí,

že požadovaná výše náhrady nákladů řízení za právní zastoupení (4 719,00 Kč) překračuje jistinu ve výši 1 164,00 Kč, což lze považovat za jeden ze znaků nepřiměřenosti požadovaných nákladů řízení.

Ústavní soud ve svém nálezu sp.zn. I. ÚS 1325/11 ze dne 14. 6. 2011 zaujal obdobný právní pohled na danou problematiku, kdy v souvislosti s žalovanou výší uvedl: „*Jedná se v podstatě o parazitování na drobných pohledávkách vůči občanům, které jsou uměle nafukovány do nesmyslné výše, za účelem zajištění snadného výdělku.*“.

Správní orgán dále konstatuje, že posuzovaný případ je typově identický s jinými návrhy, jež jsou podávány navrhovatelem k Úřadu. K jejich vytvoření a následnému podání není potřeba právního vzdělání, tvorba návrhu samotného se omezuje jen na vyplnění již vytvořeného a využitého vzoru, nedá se tak mluvit o právním, ale o administrativním úkonu. Návrhy se liší pouze ve specifikaci osoby odpůrce a nesplacených vyúčtování, jinak se jedná o skutkově totožné případy.

Správní orgán dále považuje za nesporné, že v projednávaném případě je podstatou řízení plnění ze spotřebitelské smlouvy zpracované formulářovým způsobem, při jejímž sjednávání neměl odpůrce reálnou možnost sjednat svá práva a povinnosti jinak než podle vůle poskytovatele služeb. Smlouva o poskytování služeb elektronických komunikací uzavřená mezi poskytovatelem služby a odpůrcem nese všechny znaky formulářové spotřebitelské smlouvy, což je další podmínkou, kterou Ústavní soud pro snížení náhrady nákladů za právní zastoupení stanovil.

K podmínce stanovené Ústavním soudem o vymáhání pohledávky ze strany jiného než původního věřitele správní orgán konstatuje, že i tato podmínka je v daném případě splněna, neboť navrhovatel se stal věřitelem na základě smlouvy o postoupení pohledávek uzavřené mezi navrhovatelem a poskytovatelem služeb elektronických komunikací.

Dle názoru správního orgánu právo účastníka na zastoupení advokátem na straně jedné a právo na náhradu nákladů řízení s tím spojených na straně druhé jsou práva, která sice spolu úzce souvisí, avšak nejsou nerozlučně spjata. Podle ustanovení § 142 odst. 1 občanského soudního řádu, je možné přiznat pouze náhradu nákladů, které byly v souvislosti s uplatňováním (či bráněním) práva vynaloženy účelně. Na posuzování účelnosti nákladů právního zastoupení nelze rezignovat a omezit se jen na konstatování, že takové náklady jsou účelné vždy, a to již jen proto, že účastník, jehož zastupuje advokát, tímto způsobem realizuje své právo na právní pomoc garantované v čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, což plyne například z nálezu Ústavního soudu ze dne 23. 11. 2010, sp. zn. III. ÚS 2984/09. V čl. 22 uvedeného nálezu Ústavní soud mj. vysvětlil, že zcela jinou otázkou však je, zda soudy zhodnotí zvítězivším účastníkem předestřené náklady jako náklady účelné, resp. důvodně vynaložené (viz § 60 odst. 1 soudního řádu správního, § 142 odst. 1 občanského soudního řádu).

Správní orgán je toho názoru, že navrhovatelem uplatněnou náhradu nákladů za právní zastoupení nelze považovat za náklad účelně vynaložený k uplatňování nebo bránění práva a v daném případě se jeví jako spravedlivé, a to ve vztahu k předmětu řízení, jeho účastníkům a okolnostem, určit výši odměny za zastupování advokátem jako ekvivalent jednonásobku vymáhané jistiny.

Je evidentní, že vzhledem k jednoduchosti a administrativní povaze tohoto podání, jakož i k výši sporné částky, je vznesený nárok na náhradu nákladů nepřiměřený nákladům, které navrhovateli skutečně vznikly.

Na základě výše uvedeného byla navrhovateli přiznána náhrada nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva ve snížené výši odpovídající jednonásobku vymáhané pohledávky, i když měl ve věci plný úspěch.

Na závěr správní orgán uvádí, že v daném případě bylo namístež užití analogie s ustanoveními občanského soudního řádu týkajícími se účelnosti náhrady nákladů řízení, když z těchto ustanovení vycházely i nálezy Ústavního soudu, které jsou zcela příleřhavé pro projednávané sporné správní řízení.

Správní orgán tak navrhovateli přiznal náklady za uhrazený správní poplatek ve výši 200,00 Kč a za právní zastoupení ve výši 1 164,00 Kč tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Správní orgán má přitom za prokázané, že odpůrci žádné náklady v souvislosti s bráněním práva nevznikly (odpůrce žádné náklady neuplatnil, ani jejich vznik neprokázal, nedoložil).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to v počtu dvou stejnopisů na adresu Český telekomunikační úřad, odbor pro severočeskou oblast, Mírové náměstí 3097/37, 400 01 Ústí nad Labem, nebo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats, anebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, že účastník řízení disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Alena Niedermayerová v. r.
rada

Otisk úředního razítka

Za správnost: Alena Niedermayerová, 16. 7. 2019

Vypraveno dne: 24. 5. 2019